

Iz Selnice nam pišejo:

Smučarji si grade novo skakalnico

C. koncu lanskega leta, ko je Fizikurna zveza Slovenije izvedla nekateri spremembe v svojih organizacijskih oblikah ter namesto obstoječih fizikalnih organizacij ustanovila telovadna in športna društva, je delo na polju telesne vzgoje tudi med Sel-

Nogometna tekma v Železnikih

Garnizon Sk. Loka je kombiniran z moštvom »Ločana« igral v nedeljo 24. t. m. prijateljsko nogometno tekmo s »Planovcem Železniki«.

Prvi gol so prejeli gostje po lepi kombinaciji Pegam-Smid J. v 9. min. niti, v 25. minuti pa je moštvo Plan- za beležilo že drugi uspeh. Smid M. je iz 16 m lepo streljal v gol tik pod prečko, s čimer je Plančev vodil 2:0.

V drugem polčasu se je situacija spremenila. Nasprotnik je zamenjal dva igralca in zaigrali so bolj pover- no. Že v 5. minuti so dosegli prvi gol, drugega pa v osmi minuti s čimer so izenačili rezultat 2:2. Jasno se je vi- delo, da je domačim zmanjkalo kon- dicije, da bi vsaj zadrževali premoč- nega nasprotnika. V 18. minuti pa je vseeno Plančev dosegel nepričakovan uspeh. Vratarju gostov je ušla žoga iz roke, kar je izkoristil Smid M. s šar- tom na vratarja in žogo poslal v praz- na vrata. Plančev je vodil 3:2.

Vse do konca igre je nasprotnik igral s povečano hitrostjo, ki jo do- mačini niso vzdržali. Posledica tega je bila, da so gostje v zadnjih 3 mi- nutah postavili rezultat 5:3 za Garni- zon.

Tekma je bila lepa in je tako igral- ce kakor občinstvo popolnoma zado- voljila. Prav dobro je sodil sodnik iz Kranja Zupanc Jože

Prvi poraz Usnjarija

V nedeljo 24. septembra je bila v Soštanju odigrana mladinska nogomet- na tekma med Kovinarjem iz Maribora in Usnjarijem iz Soštanja. Ta važna tekma za vstop v slovensko ligo, se je končala z visoko in zaslužno zmago gostov 8:3 (2:2).

Tekma je bila zanimiva samo v pr- vem polčasu. V drugem polčasu so bili gostje stalno v napadu, kar so tudi izrazili z goli. S to zmago so si Mari- borčani že skoraj zagurali vstop v ligo. Igrali so tehnično boljše od do- mačinov. Domačini niso izpolnili prič- akovanj gledalcev ter so bili prvič v letu zaslužno premagani. Tekmo je sodil dobro Brunšek iz Celja.

Nogometna tekma za Pokal maršala Tita

SLAVIJA (Domžale) : KAMNIK 4:3 (2:2)

Domžale, 27. 9. Na težkem terenu so v zanimivi igri domžalčani prema- gali moštvo SSD Kamnika. Pri doma- činih so ugajali srednji krilci in cel napad, dočim je vratar odpeval in je kriv za vse prejete gole. Pri Kam- niku je bila najboljši del moštva obramba. Kljub slabemu vremenu in nezadostni reklamni je tekmi prisostvo- valo čez 500 gledalcev. Sodnik Logar ni imel težkega posla, ker sta moštvi bili disciplinirani, sodil je objektivno in brez napak.

Slovenska nogometna liga

Nedelja 8. oktobra: Drava : Arigoni ob 15.30 (Bacnič), Branik : Gregorič ob 14 (Novak), Železnik (NG) : Korotan ob 15.30 (Pelegri), Železni- čar (Mrb) : Kladivar ob 16 (Rajbenja Janez), Proletarec : Nafta ob 15.30 (Slamič), Milinčnik : Šobota ob 10.30 (Dorčec), Igrišče Krima, Odred B : Krim po sporazumu.

OBLASTNO

NOGOMETNO PRVENSTVO Razpored tekem za III. kolo dne 8. X. 1950

Kovinar : Ljubelj ob 14. uri (službu- jočega določi pov. Celje)

Slavija : Krka ob 14. uri (službu- dol. Kamnik)

Bratstvo : Svoboda ob 9 dop. (služ- bujoči Sorl)

Ločana : Kamnik ob 14. uri (služ- bujočega pov. Kranj)

Prešern je prost.

niciani poživilo. K temu je v veliki meri pripomogla dobro organizirana propaganda med množičnimi organi- zacijami na vasi. V zelo kratkem času se je izjavilo lepo število mladincev za sodelovanje v najrazličnejših pa- nogah telesne vzgoje. Posebno lep od- ziv pri pridobivanju novega članstva je bilo opaziti v novo ustanovljeni smučarski sekciji, katere vodstvo je sprva bilo poverjeno tov. Zvokeelj Mir- ku, pozneje pa tov. Trabe Mihaelu. V novo ustanovljeno smučarsko sek- cijo so se prijavili stari in mladi, skratka vsi, ki imajo zanimanje za smučanje. Ker so takratne snežne raz- mere dobro obetale, je vodstvo novo- ustanovljene sekcije takoj pričelo z izvajanjem zimsko športnega progra- ma. Pri tem pa niso mislili le na iz- vajanje najosnovnejših panog zimske- ga športa, ampak so pod tehničnim vodstvom tov. Trabeja začeli tudi z gradnjo lastne skakalnice. Pri grad- nji skakalnice, kateri so izbrali me- sto pod Janževovo goro, kakih 3 km iz- ven vasi, je sodelovalo vse članstvo TD. Delo ni bilo lahko, saj se je od neumornih graditeljev zahtevalo pre- cejnih delovnih naporov, če uposte- vamo, da je iz primitivnih sredstev zaradi prekratkega terena bilo po- trebno izdelati umetni zalet v dolžini

8 in višini 4 metrov. Novo zgrajena skakalnica, v čigar gradnjo so selški športniki prispevali nad 1000 prost- volnih delovnih ur, je ob otvoritvi meseca januarja letos dopuščala skoke do 25 metrov. Toda kakor so selški športniki ob otvoritvi 25 metrske ska- kalnice bili na svoje plodno delo po- nosni, tako so v tem mesecu postali razočarani ob ugotovitvi, da so jim neznani storilci skakalnico popolnoma razdejali, posamezne dele lesene kon- strukcije pa odnesli in uporabili naj- brž za kurjavo. Kljub temu zlonamer- nemu dejanju neznanih storilcev, ka- teri zaslužijo, da se jih zaslužno kaz- nuje, pa smo selški športniki mi- nulo nedeljo zopet imeli priliko videti pri delu na skakalnici. Še več! Za- dali so si obveznost ne le samo obno- viti porušeno jim skakalnico, ampak isto opremiti tudi tako, da bo v bliž- nji zimski sezoni dopuščala skoke ne samo do 25, ampak do 30 metrov.

Da bodo v tem uspehi, je vsekakor porok že prva njihova prostovoljna delovna akcija, minulo nedeljo. Okrog 20 članov smučarske sekcije, ki so se tega dne udeležili dela na obnovi ska- kalnice, je posekalo in pripravilo že ves gradbeni les, katerega bodo vgra- dili v 16 m dolg in 6 m visok umetni zalet.

—AK,

Ustanovljen je zbor nogometnih trener-jev Jugoslavije

Po temeljitih pripravi, ki jo je orga- niziral poseben iniciativni odbor, je bil v dnevi 27 in 28. septembra v Beogra- du ustanovljen Zbor nogometnih tre- nerjev Jugoslavije. V imenu tega in- iciativnega odbora je nad 40 delegatov iz vseh naših narodnih republik po- zdravil podpredsednik Nogometne zve- ze Jugoslavije tov. inž. Arsenijević. Zmislil in izvedba organizacije na- šega Zbora nogometnih trenerjev bo po vsebini in delovanju edinstvena na svetu, saj bo na eni strani ščitila vse člane zbora, na drugi strani pa spet interese klubov. Delo je bilo doslej neorganizirano, brez vsake sistemati- ke; kar tiče vzgoje našega naraščaja je bila odvisna od trenerjevega izku- stva in njegove prizadevnosti. Zbor bo kar mogoče hitro izdal potrebne dodatke k sprejetemu pravilniku, ta- ko da bodo dolžnosti in pravice v njih točno formulirane in delo naštano organizirano. Zbor se bo trudil, da bo kar najtesneje povezal vse jugoslovans- ke trenerje v močno enoto in trudil se bo, da bo z inozemskimi trenerji navezal čim tesnejše stike, tako da se bodo izkustva od drugod prenašala na naše razmere in spet dala naša izku- stva drugim. Taka pobuda bo prav go- tovo rodila bogate sadove in so jo de- legati toplo pozdravili.

Trener ne sme biti samo trener svo- jega moštva na igrišču, ampak se mo- ra njegov vpliv videti tudi v privat- nem življenju pri vsakem izmed nje- govih igralcev. Trener mora ne le vzgajati dobre nogometaše, ampak tu- di dobre državljanke in dobre ter zna- čajne ljudi na splošno. Trener mora biti tudi v privatnem življenju zgled drugim. Prav posebno važnost pa bo Zbor odslej posvečal vzgoji nogomet- nega kadra, na katerega bodo imeli trenerji poseben vpliv. Za vzgojo na- šega nogometnega naraščaja bodo mo- rali biti izbrani prav posebno dobri trenerji, ki ne bodo le dobri stro- kovnjaki kar tiče obvladovanja žoge, pač pa se bo pogajala posebna pozor- nost tudi na moralne kvalitete tren-erja in njegove psihološke sposobnosti. Med vsemi trenerji bo moral odslej vladati enoten duh in premočren smoter kar tiče trenerskega dela. Pred vsakim začetkom nogometne sezone bo poseben sestanek trenerjev iz vse države, na katerem bodo dobili naj- važnejše smernice glede dela čez leto.

Prav tako pa bo enak sestanek na kraju sezone, kjer bo položen obračun nad izvedenim delom med letom. Prav tako bo organizirano tekmovalje no- gometnih trenerjev med poedinimi re- publikami, kar bo gotovo rodilo dober sad. Posebno pozornost in pazljivost bodo morali trenerji odslej posvečati igralcem v igri z glavno, obema noga- ma in pa odpraviti kvarno okoliščo. Do leta 1952., ko bo nogometna olim- pijada v Helsinkih, moramo odpraviti le in podobne napake v vrsti naše državne reprezentance in nogometnih klubih naše države na splošno. Do te- daj bo treba tudi izbrati nekatere no- ve državne reprezentante, ki bodo državno vrsto pomladili. Do leta 1954., ko bo svetovno nogometno prvenstvo v Švici, pa moramo svetu prikazati plodove naše jugoslovanske nogomet- ne šole.

Sledila sta dva referata: Babamo- vič: Naloge nove organizacije in lik novega trenerja, ter Milošević: Anal- za našega nogometa in nadaljnja iz- popolnitev. Oba sta bila deležna top- lege odobravanja, saj sta vsebovala številne dobre zamisli in koristna za- pažanja.

Za predsednika Zbora, trenerjev je bil soglasno izvoljen tov. Jakšić Mi- lovan. Iz republiškega zbora nogo- metnih trenerjev Slovenije je bil to- varš Trnovšek Ivan izvoljen kot 3. podpredsednik v Izvršni odbor, tov. Makovec Rudi pa v upravni odbor.

ANKETA

o ozmakah in imenu telovadne orga- nizacije je podaljšana do 6. 10. 1950.

Telovadna zveza Slovenije

O nogometnih moštvih celjskega poverjenišva

Z ustanovitvijo nogometnega pover- jenišva v Trbovljah in odcepitvijo dveh klubov v mariborsko oblast, je celjsko nogometno območje postalo precej manjše. To pa je omogočilo delo med klubi, kar lahko ugotovimo ob pričetku jesenskega dela tekmoval- nja.

Na območju poverjenišva obstajajo sledeči klubi:

NK Kladivar, ki tekmuje s prvim moštvom v republiški ligi, zatem v slovenski mladinski ligi ter v rezerv- nim moštvom v grupnem tekmovalju. Nadalje tekmuje z dvema pionirskima moštvoma in rezervnim mladinskim moštvom.

Prvak spomladanskega dela prven- stva NK Rudar iz Velenja, je dobro in disciplinirano moštvo. Posamezni igralci igrajo lep nogomet, imajo pravi- len odnos do sodnikov le z izjemo igralca Fiserja, ki je zadnje čase svo- jemu društvu pokvaril dober glas. Z vrnemo in voljo, ki jo je pokazal klub do sedaj bo resen kandidat za vstop v slovensko II. ligo.

Drugo plasirano društvo, »Gozdara iz Ljubnega ob Savinji, ne zaošča mnogo za Rudarjem. Je borbeno in di- sciplinirano moštvo ter je resen na- sprotnik Rudarju. Oddaljenost od pro- metnih sredstev nekoliko ovira nogo- metno življenje v Ljubnem, kar pa ne bo vzrok za zmanjšanje nadaljnjih uspehov.

»Usnjara iz Soštanja je klub brez pravičnega vodstva. V zadnjem času se opaža, da vodstvo, posebno predse- dnik društva posveča premalo časa vzgo- ji kadra. Nikakor pa ne smemo prez- retti uspeha mladinskega moštva, ki tekmuje za vstop v slovensko mladins- ko ligo. Mladinsko moštvo, bi lahko doseglo boljše uspehe kakor pa jih je doslej.

»Boruta iz Gotovelj je eno najbolj nediscipliniranih moštev celjskega po- verjenišva. Vse to močno vpliva na uspehe društva, saj niso osamljeni pri- meri, da pride moštvo samo s petimi ali šestimi igralci na igrišče. Mnogo odgovornosti nosijo pri tem člani uprave, ki ne skrbijo za pravo discipli- nino. Mimogrede naj omenimo, da je na igrišču v Gotovelju večkrat precej živahno ker ni reditelj ali odbor- nikov, da bi držali red med gledalci.

Zgodi se celo, da gledalci po tekmi obkolijo sodnika, češ, da ga bodo »za- slisali,« ker ni zmagal »Boruta«.

»Volna« iz Laskke tekmuje letos prvič. Je mlado društvo z nekaj dobri- mi igralci, ki bodo svoje moštvo ver- jetno privedli še do lepših uspehov.

»Boreca iz Smartnega ob Paki je novo društvo. Treba bo še precej dela, da se povzpne društvu na tisto ravan, ki smo jo bili že od nekdaj vajeni v Smartnem.

Nogometni klub »Kovinar« iz Stor je ob Kladivarju najbolj agilni kolekti- v v poverjeništvu. Tekmuje v ob- lastni ligi, z rezervnim moštvom v grupnem tekmovalju ter dosega tudi z mladinskim in pionirskim moštvom lepe uspehe. Člani kluba si s prost- volnim delom urejujejo nogometni stadion, ki bo med najlepšimi v Slo- veniji. Pravilno vodstvo in discipli- ranost posameznih igralcev je porok za doseg nadaljnjih uspehov.

Stefan Dervarič

Predlaganje poročil službujočih nogometnih odbornikov

Nepravčasno predlaganje poročil službujočih odbornikov odigranih pr- venstvenih tekem republiške lige ter oblastne lige za ljubljansko oblast, predstavlja znatno oviro komisijam, ki obravnavajo potek posameznih tek- kem in vršijo njih registracijo.

Da se odpravijo ti nedostaki, da- jemo ponovno sledeča navodila:

Službujoči odborniki morajo pred- ložiti svoje poročilo o odigrani prven- stveni tekmi na predpisanem obraz- cu. V slučaju, da so bili na tekmi iz- ključeni igralci, je potrebno predlo- žiti poročilo tudi njih zaslivanja ter odvzete legitimacije o registraciji. Po- ročilo je treba priložiti tudi finančno poročilo.

2. Poročila se dostavljajo Nogomet- ni zvezi Slovenije v roku 24 ur po od- igrani tekmi. Službujoči odborniki, ki svoja poročila v bodoče ne bodo pravo-časno predlagali, bodo suspendirani ter kaznovani po Disciplinskem pravilniku.

Nogometna zveza Slovenije

Kegljači se pripravljajo na državno prvenstvo v Ljubljani

Ceprav poznamo najstarejšo ljudsko igro, kegljanje, že približno 60 let, pa je kegljstvo v naši republiki izvršeno med športne panoge pred komaj dve- mi leti. Tako je sedaj še močnejše raz- širjeno med ljudstvom ter je, kakor vse ostale športne panoge, vključeno v svojo zvezo. V Sloveniji je že čez tisoč kegljcev, ki goje kegljanje pod čisto športnimi vidiki. Kakšno višino je doseglo naše kegljstvo ravno v zad- njem času, je pokazalo evropsko pr- venstvo na Dunaju, ko je ekipa Jugo- slavije zasedla tretje mesto, pri posa- meznikih pa je Zagrebčan Hladnik Stanko osvojil prvo mesto.

V republiški ligi nastopa 8 moštev. V prvem delu tekmovalja si je zaslu- ženo priboril prvo mesto z 12 točkami in 2288 podrtimi kegli mariborski Po- let, ki mu sledijo Krim iz Ljubljane, Železnikar iz Maribora, Železnikar iz Ljubljane, Kladivar iz Celja itd. Plas- man moštev je povsem realen z ozirom na to, da so prvoplasirana moštva že odigrala skoraj vse tekme izključno na svojem lastnem kegljišču, medtem pa jih čaka v jesenskem delu tekmovalja težja naloga. Zato se bo plasman Že- leznikarja iz Ljubljane ter Kladivarja po končanem tekmovalju verjetno po- pravil ter bo prva mesta odločilo šte- vilo podrtih kegljev.

Pričetek jesenskega tekmovalja je bil že 23. septembra, zaključilo pa se bo 29. oktobra. Po zaključku tekmoval- nja imajo tri prvoplasirana moštva pravico sodelovanja na državnem pr- venstvu, ki bo od 26. do 29. novembra v Ljubljani. Na tem prvenstvu bo na-

stopilo 16 izbranih ekip iz vseh repu- blik. Vsaka ekipa bo odigrala po štiri tekme brez nasprotnika ter se bo plas- man določil samo na podlagi podrtih kegljev v vseh štirih tekmah. Lansko- letni prvak KK Bratstvo iz Zagreba ima pravico direktnega vstopa na tek- movalje. Vse tekme se bodo odigrale na novem, dvostopenjn kegljišču FD Triglava v Zgornji Šiški. O bodočem prvaku Jugoslavije je težko govoriti, ker bo tekmovalje na mednarodni sešestini steti v narodnem stilu, pri ta- kem tekmovalju pa imajo prav mo- štva iz Slovenije velike izgleda za ugo- den plasman.

V mesecu decembru bo moštveno in poedinsko prvenstvo Slovenije v med- narodnem stilu. To je način kegljanja, pri katerem sestavlja moštvo šest kegl- jacev (za mednarodna srečanja osem kegljacev), od katerih ima vsak po 300 zaporednih lučajevev mešano (25 na pol- no, 25 čiščenje). Pri tem tekmovalju je predpisan premer kroglje (16 cm) ter težina (2900 kg). Rezultat tekme dobimo na ta način, da seštejemo šte- vilo podrtih kegljev vseh šestih tekmo- valcev. To je disciplina, ki jo lahko igrajo le vrhunski in talentirani igralci narodnega stila.

Kegljaska zveza Slovenije bo orga- nizirala tudi prvo republiško poedin- sko in ekipno prvenstvo žensk. Ženske ekipe bodo odigrale tekme po sistemu toka na turnirski način. Za vključitev moštev iz podeželja in industrijskih centrov bodo še v tem letu conska pr- venstva tako, da bodo imela možnost vstopa v republiško ligo vsa moštva.

Naši alpinisti na Mont Blancu

Da bi se naši alpinisti čim bolj izpopolnili je referat za inozemske odprave pri Planinski zvezi Slovenije v preteklem letu uspešno orga- niziral več zamenjav z avstrijskimi alpinisti. Naši mladi kadri so uspešno plezali v avstrijskih gorah in so z lahkoto zmagovali stene v Gesäuseh, Glocknerju in v Linzerskih Dolomitih ali Ziljskih alpah. Te odprave v inozemska gorovja so v marsičem koristile našemu al- pinističnemu napredku, naši mladi alpinisti so se mnogokaj koristnega naučili. Se prav posebno prijetna pa je zavest, da so sposobni zmagati tudi tam in ono, kar je dano alpinistom svetovnega slovesa.

Da pa bo bilanca našega letošnjega alpinističnega udejstvovanja še bolj popolna, prinašamo na tem mestu še kratko poročilo o odpravi naših alpinistov v Centralne Alpe, kjer so z lahkoto dosegli najvišji vrh Evrope — Mont Blanc 4807 m.

Priprave za to ekspedicijo so bile dolgotrajne in težavne. Naleteli smo vsepovsod na več zaprek kakor pomoči. Odprava je bila predvidena za 15. julij, ko vladajo v centralnih alpah naj- ugodnejše razmere. Tudi drugi, še ko- likor ugodni datum 5. avgust, je šel po vodi, negotovost je še dalje visela nad nami. Sele ko se je poletje prevrnilo proti jeseni, je prišlo dolgo pričakova- no »odrešenje«. Dne 9. septembra je odpotovalo čez Italijo in Svico četrto naših alpinistov, katerim sta se pri- družila še dva tovariša iz Zagreba.

Takoj po prihodu v svetovno znani alpski center Chamonix (1037 m) so jim oči obstale na močnem zasne- ženem vrhu Mont Blanca; tja jih je vlekl alpinska strast in vrh so hoteli na vsak način doseči, čeprav so o tem doma domnili. Močeni Mont Blanc je težko dosegljiv. Prvi pristopnik je bil malo omejeni kmet Jean Jacques Bal- mat, ki je je dosegel devet let pozneje, ko je Wiltonitzer z bohinjskimi vodniki pristopil na teme našega Triglava. Jacques Balmat je dosegel vrh Mont Blanca 8. avgusta 1786. leta, pozneje pa se je v masivu Mont Blanca pisala svetovna alpska zgodovina s slavnimi imeni alpinistov vseh dob od Tyndalla,

Reya in Lammerja Whymperja, Cro- za, Challetove iz klasične dobe alpiniz- ma pa do modernih ekstremnih alpi- nistov - akrobatov Ritlerja, Petersa, Haringerja, Mayerja, Casina, Rattija in poslednjih zmagovalcev iz Annapur- me, Mavrica Herzoga in Louisa Lache- nala, ki so se povzpeli na prvi vrh čez 8000 m.

Prvi naši vtisi v Chamonixu so bili porazni; draginja velika, nikakor nismo mogli misliti na vodnika, ki stane na Mont Blanc 8000 francoskih frankov. Zato smo se zanesli na svoje znanje in sposobnosti in se nismo pustili vo- diti kakor toliko alpinistov drugih na- rodnosti. V domačih gorah smo se na- učili skromnosti in podjetnosti, kar smo s pridom uporabili v tem velikem svetovnem alpinističnem središču. V marsičem smo se razlikovali od okoli 170.000 turistov, ki v enem letu ob- iščejo Chamonix.

Drugi dan, takoj po ogledu mesta, so se naši alpinisti napotili na ogled z zobato železnico na Mont Envers (1909 m) ter dalje na ledenik Mer de Glace. Tu so se imeli prvič priliko seznaniti z velikim ledenikom in ogromnimi ledenimi razpokami, ki groze na vsakem nepremišljenem ko-

Mont Blanc, Mer de Glace

raku. Preko ledenika Mer de Glace so podjeto in uspešno prečkali leden- nik Glade du Tacul in prodirali dalje po ledeniku Glacier de Leschaux tik do pod velike severne-lede stene Grandes Jorasses, ki je visoka čez 1200 m in za katero se je vodila naj- večja borba vseh najboljših alpin- istov pred zadnjo svetovno vojno. Pet- najstkrat in večkrat so najboljši Fran- cози brezuspešno ponovili naskok. Za njimi so bili brezuspešni tudi drzni alpinisti iz Münchena. Ritterlju se je smrtno ponesrečil tovariš Brem, Pe- tersu se je ponesrečil Haringer. To je bila največja tragedija Grandes Jo- rassesa. Pri ponovnem poskusu pa je uspelo navezi Peters in Mayer leta 1937. premagati ta poslednji veliki problem centralnih alp. V ponovitvah so bili uspešni tudi Italijani Cassin in Ratti ter druge francoske naveze. Ogled prvega dne jih je navdušil za nadaljnje podvige. Z naslednjim dan so se odločili da naskočijo Mont Blanc. Z avtobusom so se čepeljali iz Chamo-

nixa v vas Les Houches in dalje z ži- zlico na Bellevue (1812 m). Tu so pre- sedli na zobato železnico, ki jih je potegnila do višine 2682 m, torej do višine naše Kredarice. Nato se je za- čela pot navzgor proti vrhu. Spotet. Ka jih je vodila po kopnem do koč- Tete Rousee, ki je v višini 3139 m, kamor so prispeli po dveurni nagli in ne naporni hoji; napredovali so še dalje po kopnem grebenu iz prepere- lega granita in se strmo dvigali proti koč Gouter, ki je na višini 3816 m, torej v približni višini Grossglockner- ja. Tu so prenočili. Koča je neoskr- bovana in so si sami skuhalii čaja ter zavili nekaj naših odličnih »džemov« in kompotov. V koči je prenočevalo tudi nekaj francoskih alpinistov in vodnik iz Chamonixa z nekim Angle- žem. Čez noč so šutili glavobol, ki pa je kmalu minil, tako da so bili zgodaj jutraj pripravljeni za nadaljno pot preko ledenikov do Dome du Gouter in še dalje, do zadnje postojanke pod Mont Blancom — observatorija Vallot.

Tu so se jim pridružile še druge na- veze Angležev z vodniki, ki so prišli iz Chamonixa preko ledenika Glacier des Bossons in mimo koč- Grands Mulets ter dalje preko malega in velikega Plateauja na sedlo Vallot. Nasi štirje alpinisti so pospešili ko- rake, tako da so bili ta dan pred dru- gimii navezami kot prvi, samostojno na Mont Blancu. V prekrasnem jutru se jim je nudil močnen razgled na vse centralne Alpe. Radovali so se uspeha in bili so navdušeni nad dose- ženo zmago, oči pa so se jim obračale nenehoma proti vzhodu, proti domo- vini, kjer so iskali ponosno kupolo Triglava.

Vreme jim je bilo tokrat vseskozi naklonjeno in snežne prilike so bile idealne. To leto je bilo namreč vreme v avgustu v Mont Blancu skrajno ne- ugodno in je zmiznilo v masivu Mont Blanca več alpinistov, med njimi tudi štirje Avstrijci. V pretekli sezoni so imeli reševalci in vodniki opraviti z 18 smrtno ponesrečenimi.

Ker je vreme še odlično kazalo ni- so hoteli zamuditi ugodne prilike, imeli so še svoje načrte v drugem predelu, katerega so si ogledali prvi dan na obisku ledenika Mer de Glace, Ponosni vrhovi Aiguille du Dru, Ai- guille Verte, Aiguille de Leschaux, Grandes Jorasses, Aiguilles du Tacul in drugi lepo izoblikovani vrhovi so jih vabili in navduševali. Popoldan so zasedli prostore v zobati železnici, ki jih je potegnila na Mer de Glace, hiteli so dalje po ledeniku in mimo ogromnih ledeniških razpok in se ozi- rali na velikane, ki so kipele iz lede. nika do neba — Aiguille des grandes Charnoz, Aiguilles du Grepon in šte- vilne druge vrhove. Na ledeniku Gla- cier de Leschaux so jih lovile že prve kaplje in čez ledenik je vel topel juž- ni veter. Južni grebeni so komaj za- drževali svinčeno mokre oblake, ti so naznanjali spremembo vremena.

Noč so prespali sami v neoskrbovani koči, prav tam, kjer so nočevali po- gumni naskakovalci severne stene Grandes Jorasses refuge de Leschaux. Čez noč je zapadlo nad 5 cm snega celca, ki so ga nosili viharji preko ledenika. Stene so bile zasažene in pobeljene, po grebenih so se podili viharji, preko ledeniških razpok pa so bili zgrajeni snežni mostovi, ki so delali pota nevarna in varljiva. V ko- či so čakali še en dan in noč v pri- čakovanju boljšege vremena, nasled- nji dan so se prebijali skozi snežne viharje, ki so jim belili obraze, po ledeniku nazaj, do žične železnice in dalje v Chamonix.

Težko je bilo slovo od teh ponosnih gora, naučili in videli pa so mnogo, kar jim bo koristilo pri bodočih od- pravah v prihodnjih letih. Opazili so pri francoskih vodnikih, da izključno uporabljajo cepin brez zapletne drsne zanke; tomlački so jim, da to zaradi lažjega in naglega rokovanja v leden- ških stenah. Naši alpinisti se s tem ni- so mogli strinjati. Naše obleke so bile pomanjkljive v primeri z oblekami Francozov, ki so najboljše opremljeni z vsemi sodobnimi pridobitvami naj- novejše alpinske orpeme. Odlične ob- leke iz Nylon blaga »KAGULIE« so bili naš edini sen, zaradi pčlega de- narja pa so ostale v izlozbah razkoš- nih chamonixkih trgovin. Nabavili smo si res le najnujnejšo tehnično opremo, ki nam bo koristno služila čez to ži- mo, v prihodnje pa je nujno potrebo- no, da tudi pri nas zaščitimo naše alpiniste s primerno opremo in oble- ko, da ne bo žalostnih slučajev straš- nih ozeblin in amputacij.

Odprave naših alpinistov v masiv Mont Blanca so se udeležili naslednji: Media Maks Jesenice, Zupančič Uroš, Jesenice, Keršič Marian, Ljubljana, Verovšek Miha, Ljubljana. Brezovčeki Slavko, Zagreb in Mesarič Joža, Za- greb. Uroš Zupančič

Rokomet — igra delovnega človeka

Do nedavnega se skoraj ne poznan se je rokomet v zadnjem času začel hitro razvijati in postaja vedno bolj priljubljen med moško in žensko mladino. Tudi gledalcev je na vsaki tekmi več in pogosto se slišijo navdušene izjave o napetosti in zanimivosti rokometne igre. Opaziti pa se, da gledalci dostikrat moti ne poznanje pravil. Ravno zato bomo v tem članku dali športni publiki kratek pregled pravil in vseh ostalih zanimivosti, ki so v zvezi z rokometom.

Pravila nogometa nam bodo najhitreje umljiva, če jih gledamo skozi prizmo nogometnih pravil. Bistvena razlika med temi dvema igrama je samo v tem, da se rokomet igra z rokami, nogomet pa z nogami. Rokometno moštvo sestavlja 11 igralcev v isti postavi kot pri nogometu. Igralci se tudi enako in se razlikuje samo v zarisanih linijah. Pred vrati se namreč nahaja tako imenovani vratarjev prostor, omejen z linijo, ki ima v sredini ravno, na straneh pa krožno obliko. V tem prostoru se sme nahajati samo vratar. Vstop katerega koli drugega igralca se kaznuje in sicer vstop lastnega igralca s kazenskim kotom, vstop nasprotnikovega igralca pa s prostim strelom, ki se izvaja na mestu prestopa linije vratarjevega prostora. Kazenski kot se izvaja s prečne črte levo ali desno od vrat na mestu 16,5 m oddaljenem od vrat. Vstop v vratarjev prostor je igraču dovoljen samo v slučaju, ko se zaradi hitrega teka ne more pravočasno ustaviti, vendar mora žogo oddati predno stopi v vratarjev prostor.

Vse ostale linije in dimenzije so iste kot pri nogometu.

Rokometna igra traja 2x30 min. za moške ekipe ter 2x20 min. za ženske ekipe. Odmor traja 10 minut. Igra se z žogo, ki je precej manjša, vendar sorazmerno težja od nogometne. V igri se žoga lahko drži v rokah največ 3 sek. stoji, ali tri korake v teku. Po preteku 3 sekund oz. 3 korakov se mora žoga ali od. dati soigralcu ali pa vreči ob tla in ponovno vjeti. Žoge se ne sme dotakniti z nogo pod kolonom. Po najnovjših pravilih tako imenovane »dvoje« žoge ne obstajajo več in se torej pri lovljenju lahko žoga prvo odbije in šele nato vlovi, vendar se žoga ne sme odbiti v cilju preigranja nasprotne ekipe. Nasprotnemu igralcu se sme žoga odvzeti samo z eno roko. Napada se nasprotnega igralca lahko sprotaj odzraoma s strani. Oviranje nasprotnika od zadaj je dovoljeno samo v slučaju, če se nasprotni igralec, ki je bil pravilno napaden pred igralcem obrne. Prepovedano je vsako preirvanje, držanje za telo ali dres ter vsi mogoči drugi načini nešportnega odnosa do nasprotnika. Vsi ti prestopki se kaznujejo s prostim strelom, ki se izvaja na mestu prekrška. V kolikor se prekršek zgodi bližje od 6 m od vratarjevega prostora, se kazni izjema (če jo izvaja nasprotno moštvo) 6 m od vratarjevega prostora — tako imenovana »sedemmetrovica«. To je vsled tega, ker se iz take bližine lahko neposredno doseže zadetek in se zato daje obrambnemu moštvu možnost, da postavi živi zid. Ker igralci, ki tvorijo zid, ne smejo stati v vratarjevem prostoru in morajo biti 6 m oddaljeni od igralca, ki izvaja prosti strel, je torej nužno, da se v tem slučaju prosti strel izvaja 6 m od vratarjevega prostora.

Ravno tako kot pri nogometu obstaja tudi pri rokometu pravilo ofsajda. Pravilo je popolnoma isto in bo torej vsakemu umljivo. Vendar moramo pripomniti, da je bilo na nedavnem zasedanju mednarodne federacije odločeno, da bo to pravilo ukinjeno. Pri nas bo ta odločba stopila v veljavo spomladi in se bo torej drugi del prvenstva odigral že po novem pravilu brez ofsajda, kar bo dalo igri še večjo živahnost in zanimivost.

Najtežja kazni pri rokometu je trinajstmetrovka (isto kar pri nogometu enajstmetrovka). Prisoja se, če je bil igralec, ki je imel priložnost doseči zadetek, nepravilno oviran ter v primerih namerne surove igre. Trinajstmetrovka se izvaja tudi, če igralec poda žogo lastnemu vratarju.

Izvajanje kota, avta, sodnikovega meta in razne druge malenkosti so iste kot pri nogometu in bodo vsakomur takoj jasne. Pri izvajanju vseh kazni in metov morajo nasprotni igralci biti 6 m oddaljeni od igralca, ki iste izvaja. Izvesti pa se morajo najdalj 3 sekunde po sodnikovem vižvihu. Igralci, ki izvaja kazenski met, ne sme preizkušati prednje noge to se pravi ne sme narediti koraka. Pri kakršni koli napaki igralca, ki izvaja kazenski met, izvaja nasprotnik prosti met z istega mesta.

NEKAJ IZ ZGODOVINE ROKOMETA V JUGOSLAVIJI

V Jugoslaviji se je rokomet najprej začel igrati v Zagrebu. Vendar se do druge svetovne vojne izven Zagreba ni razširil ter je ostal samo priljubljena igra zagrebških srednješolcev. Na vsakolletnem srednješkolskem prvenstvu v Zagrebu, je bila to vedno glavna panoga, ki je vzbudila veliko zanimanje tudi pri izvenškoli mladin in športni publiki. Zanimivo za nas je, da se je že tedaj igral rokomet tudi pri nas v Ljubljani. Ob otvoritvi srednješkolskega igrišča v Zagrebu je prišlo celo do srečanja med srednješkolskimi reprezentancami Zagreba in Ljubljane. Vendar se v Ljubljani rokomet tedaj ni razvil in je bil kmalu po tem srečanju pozabljen. Šele po končani vojni je rokomet v novi Jugoslaviji začel svoj zmagovit pohod v najodličnejše in najbolj skrite kote naše države. Morda bo zanimivo, če navedemo nekoliko števil. Leta 1948. so bile v Hrvatski samo tri ali štiri sekcije in to vse v Zagrebu, danes pa je v Hrvatski okoli 50 sekcij v vseh krajih republike. V Srbiji leta 1947 ni bilo nobene sekcije, danes pa jih je čez 90. Iz tega vidimo, kako

hitro, neprimerno hitreje kot mnoge druge panoge, se razvija rokomet v naši državi. To pa je tudi povsem razumljivo, kajti rokomet je na eni strani glede upliva na psihiološko razvoj športnika, fiziološko dejstvo, ter zanimivost ene izmed najmodernejših in najpopolnejših iger, na drugi strani pa se lahko izvaja na vsakem travniku in brez posebnih rekvizitov. Zato ni čudno, da je razvoj rokomet tako hiter in imamo danes ko lahko rečemo po komaj dveh letih sistematičnega dela, že moško in žensko zvezno ligo.

V moški zvezni ligi tekmujejo: Zagreb, Dinamo, Borac in Lokomotiva iz Zagreba, Zvezničar in Crvena zvezda iz Beograda, Milicioner in Zvezničar iz Sarajeva, Dinamo — Pančevo, Zvezničar—Niš, Robotnički—Skopje in Kladiivar—Celje. Pripomniti moramo, da je imela tudi ljubljanska Enotnost možnost, da se kvalificira v zvezno ligo, vendar je bila zaradi finančnih težav prisiljena opustiti tekmovalne v zvezni ligi ter ostati v republiški, ki je zvezana z manjšimi stroški. Ženska zvezna liga je sestavljena iz šestih ekip: Zagreb in Lokomotiva iz Zagreba, Zvezničar—Beograd, Spartak—Subotica, Marjan—Split in Enotnost—Ljubljana. Kakor vidimo ima Slovenija svojega predstavnika v obeh ligah, kar je glede na kratko razvojno dobo rokometu v LRS nedvomno velik uspeh.

ROKOMET V SLOVENIJI

Razvoj rokometu v Sloveniji je vezan šele, z letom 1948. oz. s I. študent, skimi igrami, ko je bila na ljubljanski univerzi formirana prva ekipa, ki je nato tvorila jedro rokometne sekcije Enotnosti. Isto leto so bile formirane tudi sekcije v Celju, Kranju, Mariboru in Ptuj. S tem so bili ustvarjeni prvi pogoji za nadaljni razvoj rokometu v Sloveniji. Vendar v naslednjem letu rokomet ni tako napredoval kot bi lahko pričakovali in se je število sekcij začelo šele letos stopnjevati. Danes smo že prebldili začetne težave in število današnjih 16 sekcij

se bo v naslednjem letu najmanj podvojilo. Čez nekoliko let pa bo rokomet nedvomno poleg smučanja in nogometa najmnogišnje in najpriljubljenejša športna panoga. Toliko o množičnem razvoju rokometu.

Kakšni so izgledi kvalitete? Nedvomno je, da nam bo šele množičnost prinesla boljše in višjo kvaliteto, vendar lahko že, danes ugotovimo, da je rokomet igra, ki Slovincem vleže. To je najbolj razvidno iz dejstva, da so posamezne ekipe kakor tudi posamezniki brez trenerjev in strokovnjakov dosegli razmeroma visoko kvaliteto. Izrazit primer je ekipa mariborskega Poleta, ki bo v letošnji republiški ligi glavni favoriti za prvo mesto. Pri tem je ves strokovni kader, v kolikor ga tako sploh lahko imenujemo, izšel iz sekcije same.

Razvoj rokometu med žensko mladino datira šele od lanskega leta oziroma v glavnem od letos. Kljub temu vidimo pri naših ekipah (Enotnost) napredek, ki je bil v drugih republikah dosežen komaj po večletnem delu. To nam daje upanje, da bomo morda že v drugem letu dosegli kvaliteto raven najboljših hrvatskih in srbskih ekip. Kljub temu pa moramo na žalost poudariti, da se pri naših sekcijah ženskim ekipam posveča premalo pozornosti in jih ponekod celo smatrajo kot nekaj nepotrebnega privreka. O zgrešenosti takega naziranja ni potrebno govoriti, posebno se, ker imajo mnoga društva možnost, da z žensko ekipo dosežejo dosti boljše uspehe kot z moško. Izrazit primer je rokometna sekcija Spartaka iz Subotice, ki je imel delj časa samo žensko ekipo, ki je bila do letošnjega leta državni prvak, dočim je moška ekipa več ali manj nepoznana širši javnosti.

ROKOMET V SVETU

Kot se je rokomet hitro razvil pri nas doma, tako se je tudi drugod po svetu. Danes se rokomet z malimi izjemami igra v vsej Evropi pa tudi v Ameriki. Dalje časa je trajala borba med rokometom in precej podobno

hazeno, ki je tudi Slovincem dobro znana iz časa pred drugo svetovno vojno, ko je bila reprezentanca Jugoslavije neuradni svetovni prvak. Kmalu po koncu vojne pa je bila na mednarodnem kongresu ukinjena hazena kot mednarodna športna panoga in njeno mesto je zavel rokomet kot naprednejša in popolnejša igra. Tako se je rokomet dokončno uveljavil v svetovnem merilu.

Letos v jeseni bi moralo biti v Budimpešti svetovno prvenstvo vendar je bila Madžarski odvzeta njegova organizacija ker ni garantirala, da bo Jugoslaviji omogočila nastop. Tako je za letošnje prvenstvo odpadlo. Namesto tega smo imeli priliko gledati več mednarodnih srečanj, med katerimi je najpomembnejše srečanje s Švedsko, ki je svetovni prvak. V teh tekmovalnih smo videli, da bodo naši rokometši kmalu dosegli raven najboljših tujih ekip, dočim so že danes znatno boljše od ekip zahodnih držav. Od slovenskih ekip je v mednarodnih srečanjih največ uspeha imela ljubljanska Enotnost.

REPUBLIŠKA LIGA

V moški slovenski republiški ligi tekmujejo: Enotnost, Krim Slovan, in Milenički iz Ljubljane, Polet—Maribor, Ptuj in Kladiivar II.—Celje. V ženski ligi pa nastopijo: Slovan, Krim in Enotnost II iz Ljubljane, Polet—Maribor in Kladiivar—Celje. Favoriti sta v moški in ženski ligi ekipi Poleta, vendar jima bosta nevarna tekmeča v moški ligi Enotnost, v ženski pa Slovan in Kladiivar. To so seveda predvidevanja, ki se naslanjajo na trenutno formo posameznih moštvev. Kako se bo tekmovalno dejansko razvijalo, bomo videli iz tedna v teden.

Seveda omenjena je razvidno, da iz nudi naši športni publiki bogat rokometni program, ki bo še izpopolnjen z mednarodnimi in drugimi prijateljskimi srečanj. Ta program bo iz leta v leto pestrejši in ne bo dolgo, ko bodo rokometne prireditve postale ene izmed najpriljubljenejših in najbolj obiskanih športnih prireditev.

Naše plavalke so brez skakalk visoko izgubile dvobo z Italijo

Pretekli torek je bil v Torinu v našito polnem pokitem mestnem kopališču plavalni dvoboj med ženskima plavalnima reprezentancama Italije in Jugoslavije. Zmagale so italijanske plavalke z rezultatom 39:29. Tako visok poraz gre predvsem na račun nesporazuma pri dogovoru za to srečanje. Naša reprezentanca je nastopila v Torinu brez skakalk tako, da so Italijanke dobile 8 točk prednosti. Povrh vsega je bila naša plavalna ekipa brez najboljših plavalk Branke Lopariceve, ki je bila bolna.

Naše plavalke so se dobro borile in so plavalni del dvoboja izgubile s

100 m hrbtno je dosegla ljubljanka Pelanova, ki je v polni meri potrdila premoč Jugoslovan v tej disciplini. V tej disciplini bi morala nastopiti za italijansko reprezentanco odlična Campregher, ki jo je pa radi boleznini zamenjala tržačanka Belluschi.

Rezultati:
400 m prsto: 1. Caligaris (I) 5:45,6, 2. Grkinić 5:50,5, 3. Parodi (I) 6:14,4, 4. Mardežić 6:28,0. 100 m hrbtno: 1. Ligorio 1:24,2, 2. Pelan 1:25,8, 3. Flaminio (I) 1:26,8, 4. Belluschi (I) 1:30,1. 100 m prsto: 1. Gamacchio (I) 1:11,8, 2. Belais (I) 1:15,5, 3. Ligorio 1:15,9, 4. Grkinić 1:16,5. 200 m prsto:

Mira Korpes je bila naša najboljša plavalca v dvoboju z Italijo

tesnim rezultatom 31:29 in to v glavnem radi izgubljene štafete 4x100 m prsto, kjer se brez Lopariceve nismo mogle uspešno zoperstavljati zelo dobrih Italijankam. Pomankljivost naših plavalk je bila v tem, da niso znale izkoristiti prednost čestih obratov v 25-meterskem bazenu.

Najuspešnejše so bile naše plavalke v disciplini 100 m hrbtno, kjer sta obe Jugoslovanki Ligorio in Pelanova zasedli prvi dve mesti, prav tako sta Korpesova in Lavrenčičeva prebrljivo zmagali na 200 m prsto. Posebno Ligorio je pokazala odlični stil ter je po mnenju Italijanov, doseženi čas 1:24,2 prav dober. Drugo mesto na

1. Korpes 3:06,9, 2. Lavrenčič 3:10,9, 3. Francoletti (I) 3:19,6, 4. Agnetti (I) 3:24,6. 4 krat 100 m prsto: 1. Italija (Calligaris, Parodi, Belais, Gamacchio) 4:58,4, 2. Jugoslavija (Smatović, Pelan, Ligorio, Draganja) 5:19,8. Skoki z deske 3 m (brez Jugoslovan): 1. Pautasso 112,69, 2. Levati 94,400 točk.

Sprva je bilo predvideno, da bo naša plavalna reprezentanca po dvoboju v Torinu odpotovala v Milano, kjer naj bi bilo povratno srečanje. Po sporazumu z Italijani pa je to tekmovalje odpadlo ter so se naše plavalke že v četrtek vrnile v domovino.

Pred tekmo Jugoslavija:Avstrija

V nedeljo 8. oktobra bo na Dunaju nogometna tekma med reprezentancama Jugoslavije in Avstrije, istega dne pa bo v Zagrebu srečanje B moštev Jugoslavije in Avstrije. Reprezentanci Jugoslavije in Avstrije sta igrali doslej tri tekme, ki so se vse končale z zmago Avstrijcev. Leta 1924. v Zagrebu 4:1, leta 1928. na Dunaju (Avstrija B : Jugoslavija A) 3:0, leta 1949. v Beogradu 5:2. Poleg tega je bila lani tekma B reprezentanc. Zmagali so Avstriji 3:1.

Po pomembni in nedavni zmagi nad Švedsko, dobiva tekma z Avstrijo še večji pomen. Avstrijski nogometaši se uvrščajo med one, ki uživajo velik sloves po vsem svetu, pa ne samo zaradi svoje bogate tradicije, temveč tudi zaradi svoje sedanje vrednosti. Avstrijski nogomet se je po vojni hitro popravil in stalno napreduje. Tekma z Avstrijo na Dunaju bo težka, kajti Avstrijci igrajo z velikim poletom in imajo veliko oporo pri svojih temperamentalnih gledalcih. Če se upošteva še, da Avstrija ni sodelovala na svetovnem prvenstvu, kjer bi imela vsekakor veliko vlogo, potem postaja skorajšnje srečanje na Dunaju še pomembnejše.

Način igranja avstrijskih nogometašev se v marsičem razlikuje od nogometa v drugih državah. Avstrijci se drže v glavnem starega sistema, ki ga izvajajo tako dobro, da utegne biti najmanjša nepravilnost nasprotnika usodna. To so občutili najprej Italijani, ki so bili premagani s 5:0, težak poraz pa smo doživeli tudi mi v Beogradu 5:2. Na tej tekmi so naši nogometaši in strokovnjaki videli vse odlike avstrijskega nogometa. Avstrijci so letos slavili še dve sijajni zmagi. Premagali so Italijo 1:0, renomirane madžarske reprezentante pa 5:3! Ti rezultati nujno narekujejo našim nogometašem, da bodo morali tokrat pokazati vse svoje znanje in sposobnosti ter tiste odlike, ki so svojstvene za jugoslovanske nogometaše. Avstrij

slavije napraviti vse potrebno, da se igralci pripravijo kar najbolje. Igralci A reprezentance se pripravljajo v Beogradu, nogometaše B moštva pa trenirajo v Zagrebu Toni Pogacnik. Komisija za pripravo državne reprezentance je sedaj pomnožena s člani iz Nogometne zveze Hrvatske.

Na zadnji seji izvršnega odbora Nogometne zveze Jugoslavije je Komisija določila naslednje igralce, ki pridejo v postev za A in B reprezentanci:

A moštvo: Mrkušić, Beara, Horvat, Stanković, Kolaković, Čajkovski I., Jovanović, Djajić, Mantula, Ognjanov, Mitić, Zivanović, Bobek, Hercec, Vukac, Valok, Mihailović, Osojnak (Kvarner) in Jagodić (Napredak).

B moštvo: Šoštaric, Krivokuća, Lazarević, Colić, Broketa, Ožegović, Palfi, Milanov, Spajić, Boskov, Belin (Metalac), Strnad, Pajević, Tomićević, Čajkovski II., Zebec, Kovac (oba Borac Zgb.), Lovrić II., Rajkov, (Sloga) in Rупnik.

Poleg teh nogometašev bodo prišli v postev za reprezentanco še tisti igralci, ki bodo na prvenstvenih tekmah pokazali najboljšo formo.

Tekmo Jugoslavija : Avstrija na Dunaju bo sodil švicarski sodnik Lutz.

Naše nogometaše vabijo

Številni pomembni uspehi naših nogometašev vzbujajo zanimanje po vsem svetu, od koder prihajajo v zadnjem času povabila za gostovanje v njihovih deželah. Pred kratkim so prejela naša vodilna moštva toliko vabil iz tujine, da jih kratkoma ni moglo sprejeti, v nasprotnem primeru pa bi bilo treba prvenstveno tekmovalje ustaviti.

Crvena zvezda je povabljen v Turčijo, dalje v Francijo, Belgijo, medtem ko Čile, Peru in Urugvaj želijo, da bi Crvena zvezda igrala tamkaj 12 tekem. Tudi ostale južnoameriške države Mehika, Guatemala, Kostarika, San Salvador, Kolumbija, Brazilija, Argentina in Bolivija vabijo Crveno zvezdo v svoje dežele.

Partizan se bo po turneji v Angliji odzval vabilu za gostovanje na Bližnjem vzhodu, aprila meseca pa bo sodeloval na dunajskem turnirju. Po končanem pomladanskem delu prvenstva pa bo odšel na Švedsko.

Splitški Hajduk se pripravila na daljšo turnejo v ZDA in Kanado. Posebno vabilo pa je prišlo na našlov beograjske Crvene zvezde, ki naj bi dala dovoljenje Rajku Mitiću za štirimesечно gostovanje v klubu Nacional iz Montevidea.

Češkoslovaški nogometni klub v emigraciji

V Nürnbergu (Zahodna Nemčija) so imeli pred dnevi konferenco češkoslovaških športnikov, ki žive v tujini. Pod vodstvom bivšega predsednika češkoslovaške nogometne zveze Vlastouška so na seji sklenili med drugim tudi to, da ustanovijo tako imenovano Češkoslovaško nogometno zvezo v emigraciji, ki naj bi združila vse češkoslovaške nogometaše v tujini. Novoustanovljenemu nogometnemu moštvu se niso dali imena, ker je imenovana zveza poslala prej prošnjo FIFA za sprejem v njeno organizacijo.

Uprava »POLETA« sporoča vsem naročnikom, ki nimajo plačane naročnine do konca leta 1950, da smo jim list ustavili s 1. oktobrom.

Celoletna naročnina 144.— din
razlika 44.— din

skupno 188.— din

Odlična igra jugoslovanskih igralcev na mednarodnem namiznoteniškem prvenstvu FLRJ

II. internacionalno prvenstvo FLRJ v namiznem tenisu, ki je bilo od 14. do 17. septembra v Opatiji, je za nami. Če primerjamo letošnje prvenstvo z lanskoletnim, opazimo predvsem veliko močnejšo mednarodno konkurenco.

Gramatičkov ni bil v dobri formi na mednarodnem turnirju v Opatiji

Medtem ko sta lansko leto sodelovali le dve inozemski ekipi, in sicer Švedska s petimi igralci in Francija z dvema igralcema in dvema igralkami, so letos igrali na turnirju zastopniki petih držav: Avstrije, Anglije, Nizozemske, Zapadne Nemčije in

Švedske. Kljub temu, da letos med inozemskimi tekmovalci ni bilo igralcev take vrednosti kot sta bila lansko leto Sved Flisberg in Francoz Hage-nauer, so vendar skoraj vsi pokazali zelo dobro igranje in nudili močan odpor odličnim domačinom. Novost je predstavljalo tekmovalje za »Cup Jadrana«, ki je bilo letos izvedeno prvič. Vsaka reprezentanca sme tekmovali z dvema ekipama, razen tega pa so igralci na turnirju tudi mladinci, ki jim je tako bila dana prilika, da si ogledajo mednarodno prireditel' večjega obsega. Prihodnje leto bo verjetno tudi že pri mladincih mednarodna konkurenca.

KAJ SO POKAZALI INOZEMSKI IGRALCI

Zlasti veliko zanimanje je vladalo za nastop Angležev, Nizozemcev in Nemcev, ki so prvič gostovali pri nas. Anglijo sta zastopala Harry Wenner in Craydon. Wenner je četrti igralec Anglije takoj za Leachom, Bergmanom in Simonsom, Mali Anglež je vsekakor pokazal od vseh inozemcev, ki so se zbrali v Opatiji, najboljšo igranje in dosegel tudi najboljše rezultate. Je predvsem ofenziven igralec, ki napada z obeh strani. Njegov največji udarec je ofenzivni forehand. Igra zelo hitro in temperamentalno. Medtem ko je Wenner majhne postavbe, je drugi Anglež, Craydon, nasporno izredno velik. Po igri precej zaostaja za prvim, vendar pa igra lepše za oko. Napad in obramba sta mu enako dobra.

Nizozemska predstavnika, petkratni državni prvak Cor du Buy in Van Zoelen sta se pokazala kot solidna in sigurna igralca. Tik pred odhodom v

Jugoslavijo so Nizozemci premagali Belgijo s 6:3. Poudariti je treba, da je to njihova prva zmaga nad Belgijci, ki potrjuje, da so prišli v Jugoslavijo v najboljši formi.

Prijetno so presenetili s svojo igro Nemci Vossebein, Braun in Jungel-burth. Pričakovali smo, da bodo igrali podrejeno vlogo pa so marsikomu zmešali račun. Najboljšo igro je pokazal Braun, ki je obenem priredil tudi eno največjih presenečenj turnirja s tem, da je premagal Avstrijca Bednarja. Braun in Jungelburth sta predvsem defenzivna igralca. Zaradi svoje velike borbenosti je bil pri občinstvu zelo priljubljen Vossebein, ki mu je včasih uspelo poenitrati skoraj nemogoče žoge.

Eno največjih presenečenj na turnirju v negativnem smislu, je predstavljal Avstrijec Just. Stiriinajstemu s svetovne rang-liste in največjemu favoritu za prvo mesto v Opatiji, je uspelo vsega skupaj zmagati v dveh igrah. Veliko boljše je igral tretji avstrijski igralec Bednar. V švedski ekipi je letos manjkal Flisberg, lanskoletni zmagovalac v Opatiji, ki je prenehal nastopati. S tem je Švedska močno oslabiljena in ne predstavlja več tako nevarnega nasprotnika. Danes je najboljši igralec Švedske Gri-ve, ki je predvsem ofenzivni igralec. Na turnirju v Opatiji je njegove pravne vrednosti. Pravo nasprotje mu je Johansson, ki je popolnoma defenziven igralec. Emblad in Weldner sta igralca povprečne vrednosti.

VELIK NAPREDEK JUGOSLOVANSKIH IGRALCEV

Turnir v Opatiji je še enkrat, to krat bolj kot kdaj prej pokazal, kje je moč jugoslovanskega namiznega tenisa. Poleg Williama Harangoza in Zarka Dolinarja imamo še veliko številnih igralcev visoke kvalitete, ki se lahko bore tudi z najboljšimi igralci Švedske in Avstrije. Razen tega pa je bilo opaziti pri naših najboljših igralcih velik napredek, ki je posledica sistematičnega treninga čez poletje. Nedvomno najboljši na turnirju je bil William Harangozo, Pokazal je zelo sigurno igranje in skoraj vse nasprotnike je gladko premagal. Naš državni prvak Zarko Dolinar je igral dobro. Med drugim je dvakrat premagal odličnega Wennerja, prvič s 3:2, drugič pa 3:0. Velike uspehe je dosegel mladi Gabrij, ki je igral za B ekipo Jugoslavije. Premagal je Nizozemca Cor du Buya 3:0, Wennerja 3:0, Craydona 3:1 in Ju-sta 3:0. Izgubil je edino s Horvatom in Harangozom. Za B ekipo so igrali Vogrine, Uzorinac in Gruić, vsi z velikim uspehom.

NAŠE ŽENSKÉ ZAOSTAJAJO ZA MOSKIMI

Ta turnir nam je pokazal, da naše ženske še daleč ne pomenijo, toliko in mednarodnem merilu, kot moški. Edini inozemci, Avstrijki Pritzijska in Werltova sa bili premočni zmagovalki. Zlasti se je odlikovala bivša svetovna prvkinja Pritzijska z odlično obrambo. Med našimi so bile najboljše Urekova, Covičeva in Pečnikova.

32 MLADINCEV V BORBI ZA PRVO MESTO

Pri mladincih sta bila glavna favorita Marković iz Subotice in Gramatičkov iz Kranja. Medtem ko je prvi pokazal zelo sigurno igranje in si osvojil prvo mesto, se je Gramatičkov nahajal v zelo slabi formi in je izgubil v polfinalu s Kosmačem. Od ostalih so se odlikovali še Ostojić, Korbar, Ba-kiš, Paradi in Hamerlic.

Organizacija tekmovalja je bila odlična.

Gramatičkov Saša,

Uspeh nastop težkoatletov v Ljubljani

Z namenom, da se vzbudi še večje zanimanje za težko atletiko, je organiziral SD Zvezničar iz Ljubljane v Domu JA uspešno prijateljsko srečanje. Nastopili so dvigalci uteži, rokoborci in boksaarji SD Zvezničarja ter ekipa JA iz Ljubljane, ki je bila pojačana z boksaarji zagrebškega Doma JA.

V dviganju uteži so nastopili le člani SD Zvezničarja. Med gledalci je bilo posebno zanimanje za dvige državnega prvaka Ušaja, ki je tudi tokrat dokazal, da je absolutni prvak Jugoslavije v vseh kategorijah. Dvignil je 285 kg, kar je za 2 kg bolje od državnega rekorda. Posamezni dvigli v olimpijskem troboju (težno, poteg ter sunek) so bili: 82,5 kg, 87,5 kg ter 115 kilogramov. Dovč (lahka kategorija) je dvignil 235 kg, Kvas pa 217,5 kg.

Za dviganje sta se razvrstili boksaarski ekipi JA, ter končal z zmago

Tekmovalje za pokal ministra Rankovića

V dneh 22., 23. in 24. t. m. se je vršilo v Zagrebu zvezno konjenično tekmovalje konjenič Ljudskih milicij vseh republik. To tekmovalje v jahanju spada v sklop tekmovalja za Pokal Ministra Rankovića in je bilo letos prvič izvedeno. Tekmovalje je bilo na novem hipodromu, katerega je zgradila Ljudska Milica in je v sklopu ostalega velikega športnega parka zagrebške Milice na bivši »Kaj-serli«. Istočasno je bila tudi otvoritev tega dirkališča. Dirkališče ima dve progi in sicer zunanjo galopsko in notranjo kasaško. Dirkališče je videti lepo, in je do sedaj največje v državi, galopaska proga je dolga 2400 m. Vendar je proga slaba, nestrokovnjaško narejena, je premeška in bo potrebno še precej dela, da bo sposobna za uporabo ob vsakem vremenu.

Tekmovalje je obsegalo:

1. tekmovalje patrol (tek na 50 km, streljanje s karabinom, sekanje figur s sabljo, preskakovanje zaprek),
2. kombinirano tekmovalje (dresura, tek 22 km z zaprekami, streljanje s pištolo, sekanje s sabljo, skakanje parcoursja kategorije »Pa«).
Za vsako panogo je dala vsaka republiška ekipa tri tekmovalce, to je skupno 6 tekmovalcev.
Končni izid tekmovalja je bil sledeč: 1. ekipa Srbije, 2. ekipa Makedonije, 3. Slovenija, 4. Bosna, 5. Hrvatska.
To tekmovalje je bilo predzadnje v skupnem tekmovalju za Rankovičev Pokal in sledi edino še partizanski marš na 35 km, ki bo izveden v Bosanski Dubici. Od sedaj je v tekmovalju vodila Slovenija, sedaj pa jo je prehitela Srbija za 7,8 točk. Zadnje tekmovalje bo torej nad vse ostro.

Veliko presenečenje: Železničar:Enotnost 3:1

I. Zvezna nogometna liga

Vedno hujša borba za prvo mesto

Najpomembnejša tekma V. kola je bila v Zagrebu med Dinamom in Crveno zvezdo, ki se je končala s tesno zmago Dinamovcev. Po porazu Crvene zvezde ter zmagah Parizana in Hajduka je nastal v lestvici tak položaj, ki daje imenovanim favoritom enako možnost za osvojitve najvišjega naslova, čeprav je razlika med vodilno Crveno

II. Zvezna nogometna liga

Štiri moštva imajo po 17 točk

Zasluzena zmaga Zeleznicarja

ga Železničarja

Isk: tiskarne sSlovenskega poročevalca v Ljubljani — Odgovorni urednik Igor Prešern — Uredništvo in uprava Ljubljana, Likoarjeva ulica — Telefon 33.85, ob nedeljah popoldne 55-22 do 26. Čekovni račun uprave št. 692.90693.16 — Celoletna naročnina 240 din, polletna 120 din, četrtletna 60 din.